

V Českých Budějovicích 1. 3. 2023

Milí přátelé,

prožíváme opět postní dobu. Pokolikáté už? Papež František nás ve svém letošním poselství vyzývá, abychom se s Ježíšem odebrali do ústraní. *Zatímco naše běžné povinnosti vyžadují, abychom setrvali na svých obvyklých místech a žili často opakujícím se, někdy až nudným každodenním životem, během postní doby jsme pozváni, abychom spolu s Ježíšem „vystoupili na vysokou horu“ a prožili se svatým Božím lidem zvláštní zkušenost askeze.* Askeze v tom smyslu, abychom využili postní dobu jako cestu, která vyústí v naši osobní proměnu, a ve shodě se synodální cestou i v církevní proměnu. Tato proměna by měla nacházet svůj vzor v Ježíši a je způsobena milostí jeho velikonočního tajemství. Papež František nám navrhuje dvě „cesty“, po kterých bychom mohli stoupat spolu s Ježíšem a dosáhnout s ním cíle. I na nás se totiž vztahuje příkaz, který slyšeli tři apoštolové na hoře Tábor z oblaku: „Toho poslouchejte.“ Ale jak to naplnit? I v tom si můžeme nechat poradit od Svatého otce. Chcete postní dobu prožít jako čas milosti? Naslouchejte Božímu slovu, především tomu, které nám církev nabízí v liturgii. Papež nás nabádá, ať je nenecháme padnout na neúrodnou půdu. *Pokud se nemůžeme vždy zúčastnit mše svaté, čtěme si biblická čtení každý den, a to i s pomocí internetu. Kromě Písma k nám Pán promlouvá i v našich bratřích a sestrách, zejména ve tvářích a příbězích těch, kteří potřebují pomoc.* A papež ještě doplňuje, že naslouchání Kristu se děje i skrze naslouchání bratřím a sestrám v církvi.

Avšak učedníci při zaslechnutí Otcova hlasu „padli tváří k zemi a velmi se báli. Ježíš přistoupil, dotkl se jich a řekl: ‚Vstaňte, nebojte se!‘ Pozdvihli oči a neviděli nikoho, jen samotného Ježíše“ (Mt 17,6–8). A z toho vyplývá druhý pokyn pro postní dobu. Podle papeže Františka se nemáme ze strachu před realitou každodenních zápasů uchýlovat ke zbožnosti tvořené mimořádnými událostmi a sugestivními zážitky. Mějme na zřeteli světlo, které Ježíš ukazuje učedníkům jako předzvěst velikonoční slávy, k níž směřujeme, když následujeme „jedině jeho“. Postní doba je zaměřena na Velikonoce: v prožívání

postní doby však může být skryté jedno nebezpečí, a to, když „ústraní“ se nám stane cílem, a ne jako příprava na prožívání utrpení a kříže s vírou, nadějí a láskou, abychom dosáhli vzkříšení.

Pokud se chceme v postní době nechat proměnit, spojovat svou vůli s vůlí Boží, plně mu důvěřovat, můžeme si vzít za velkou pomocnici a náš vzor Pannu Marii. Na postní dobu většinou vychází jedna velká slavnost - Zvěstování Páně. Archanděl Gabriel Marii zvěstoval, že si ji Hospodin vybral jako matku Božího syna a Zachránce a že i její *„příbuzná Alžběta počala ve svém stáří syna a již je v šestém měsíci, ač se o ní říkalo, že je neplodná.“* Tato slavnost je často spojovaná s úctou k životu a s ochranou nenarozeného života. Může nám ale v postní době přinášet jednu výzvu. A to přijmout do svého života závěrečná andělova slova k Marii: *„Neboť, u Boha není nic nemožného.“* (Lk 1, 36–37)

Stáli jste někdy před rozlišováním, jestli to slovo, které jste dostali, bylo opravdu od Boha? Když jste ho poznali jako Boží slovo pro Vás, jak bylo snadné ho přijmout? Možná jste měli pochybnosti, že přeci Vám se nemůže nic tak velkého stát, jestli to nebyla nějaká falešná myšlenka, nebo že to je jen Vaše pýcha apod. Nebo za něco dlouho prosíte a nic se nemění? Nebo jste prožili situaci, po které se vám „zhroutil svět“? Zde nám mohou pomoci andělova slova, že u Boha není nic nemožného. Maria se musela rozhodnout, nést důsledky svého rozhodnutí a po nejistotách a zároveň po neustálém ANO Božím plánu ve svém životě nakonec stále u Ježíšova kříže. Také sám Ježíš řekl: *„Co je u člověka nemožné, je u Boha možné.“* (Lk 18,27) Jak tomu tedy rozumět? Neznamená to, že Pán Bůh dělá něco, co je proti smyslu. To, co je u Boha vždy možné, je dar života a o ten vždy jde. My lidé považujeme za těžké, ba nemožné, nějaký nový začátek v situaci, kterou vidíme beznadějně.

To je to, co Bůh může – proměnit Váš život, dát nový smysl Vašemu životu, světlo do prožívání něčeho těžkého, ale také sílu, odvahu či moudrost pro úkol, který můžete splnit jenom Vy. Doufáme, že jsme Vás teď v postní době nezmátli příběhem o zvěstování Panně Marii, který je typický pro adventní dobu. Chceme Vás jen povzbudit, že Bůh má pro Vás řešení ve Vaší těžké, možná i bezvýchodné situaci připravené, zkrátka, že na nic nejste sami. Vždyť Bůh je dobrý a proto nás miluje.

S pozdravem a v myšlenkách i v modlitbě za Vás

Iva Hojková, vedoucí Diecézního centra pro seniory

& Otec Tomas van Zavrel